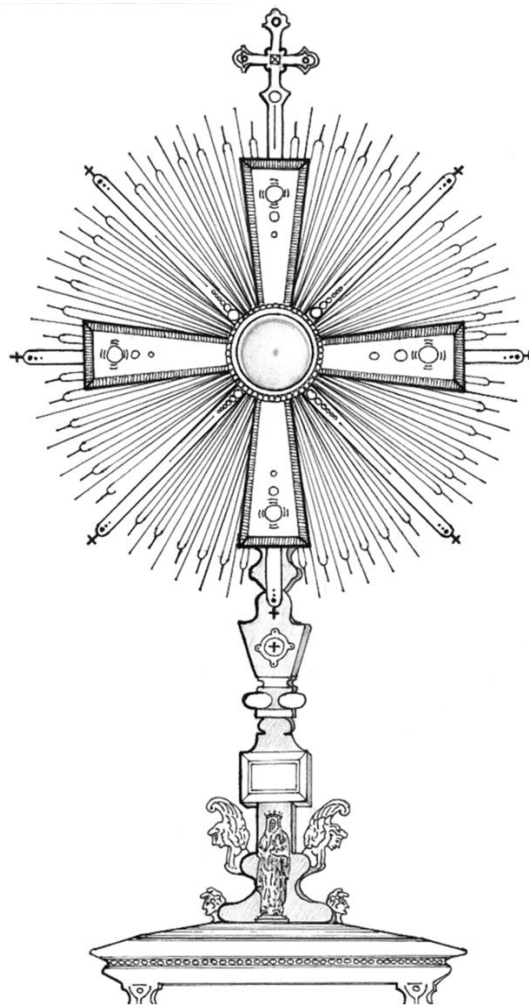

**‘EERHERSTEL VOOR HET LEED
DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’**

INZICHTEN

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

Paus Paulus VI heeft op 14 oktober 1966 het decreet van de Congregatie van de Geloofsleer (A.A.S. 58/16) goedgekeurd. Daarin wordt toegelaten om teksten te publiceren die betrekking hebben op verschijningen, nieuwe openbaringen, voorzeggingen of wonderen, ook wanneer zij het Imprimatur van de kerkelijke autoriteiten niet dragen.

De uitgever van deze bundel boodschappen, die een begenadigde ziel in deze tijd mocht en mag ontvangen, wil helemaal niet vooruitlopen op het oordeel van de Kerk aangaande de authenticiteit van deze boodschappen. Ook niet als de uitdrukking 'De Heer zegt' of 'Onze-Lieve-Vrouw zegt' wordt gebruikt.

De uitgever van deze bundel wil slechts deze boodschappen in opdracht bekend maken en onderwerpt zich bij voorbaat aan het oordeel van de Kerk.

‘EERHERSTEL VOOR HET LEED DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

Naast de boodschappen, die apart zijn uitgegeven, kunnen wij nog gebeden en inzichten onderscheiden.

In de **BOODSCHAPPEN** spreekt de Heer van Hart tot hart (Zie Inleiding 5.1). Zoals het water opborrelt uit een bron, zo borrelen de boodschappen op wanneer en zoals de Heer het wil.

‘... Gij zegt: “Ik krijg”. Ik spreek tot u van Hart tot hart.

Laat dit duidelijk zijn voor u en uw priester’ (1) ... (14/07/2006).

De begenadigde ziel kan deze boodschappen en de daarbij horende begenadigingen niet zelf verzinnen of opwekken.

Daarom zegt de Heer:

‘Wat gij krijgt, krijgt gij. Wat gij niet krijgt, kunt gij niet’ ... (23/07/2005).

‘... kunt gij niet opwekken’ (23/07/2005).

‘... kunt gij niet verzinnen’ (23/07/2005).

Van de **INZICHTEN** zegt de Heer:

‘Een inzicht is de werking en de genade van de Heilige Geest’ (15/07/2006).

Zij nodigen ons uit om na te denken hoe wij nog meer de boodschappen kunnen beleven en omzetten in de praktijk van ons dagelijks leven.

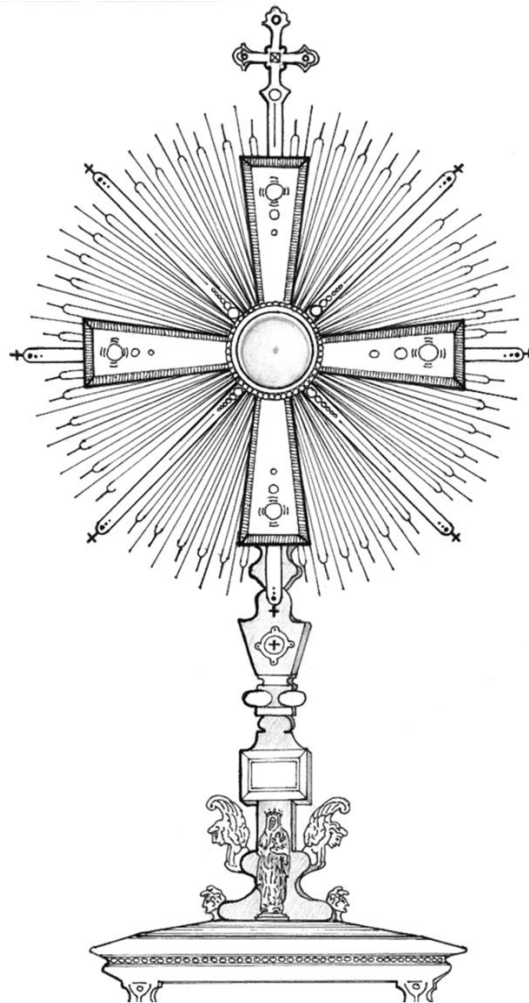
(1) Citaten met datum en zonder verdere bronvermelding komen uit de boodschappen, die bijeengebracht zijn in

‘Eerherstel voor het leed dat Mij wordt aangedaan.

Mijn kinderen, Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin.

BOODSCHAPPEN’.

**‘EERHERSTEL VOOR HET LEED
DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’**

INZICHTEN

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

INZICHTEN

‘Een inzicht is
de werking en de genade
van de Heilige Geest’

(15/07/2006)

‘Het gebed is het krachtigste wapen
tegen Mijn vijand
én gij ziet aan het kwade
in Mijn kerk, in deze wereld,
hoe weinig er gebeden wordt’

(25/05/2006)

‘Bidt voor de zielen in het vagevuur’ ... (25/02/2003).

(1) Sommige mensen denken en zeggen nogal gemakkelijk dat zij geplaagd, gepest worden door overleden familieleden.

Dit is niet mogelijk. Wanneer de ziel van het lichaam gescheiden is, verdwijnt de vrije wil van de mensen. Dan kan men niet meer zondigen. In het vagevuur wordt er alleen geleden, gebeden én de Heer verheerlijkt.
(05/02/2005)

(2) Sommige mensen maken een kruisteken met gewijd water gericht naar de grond bij het betreden van een kerk of kapel om de zielen in het vagevuur verlichting te bezorgen.

Het gewijd water is zinvol hier op aarde.
Voor zielen in het vagevuur helpt het niet.
Alleen het gebed dringt overal door.
God gebruikt ons gebed om de zielen in het vagevuur te vertroosten.
Zelfs als wij voor iemand bidden, kan de Heer ons gebed gebruiken voor iemand anders. De zielen voor wie gebeden wordt weten dit wel, als de Heer dit toelaat.
Voor de een laat de Heer dit toe, voor een ander niet. Het is de Heer die over alles beslist.
(25/06/2007)

(3) Er zijn mensen die in de loop der tijden zwaar gestraft werden voor de beledigingen die zij de Heer hebben aangedaan o.a. op het altaar, tijdens de communie en in het tabernakel. Zij verblijven nu in het vagevuur omdat zij gered werden doordat er mensen in latere tijden voor hen zouden bidden en eerherstel brengen.
Zij wisten niet hoelang deze straf in het vagevuur zou duren.
Zij moesten afwachten.

Doordat wij nu bijvoorbeeld bidden en eerherstel brengen voor de beledigingen die de Heer in de loop der tijden werden aangedaan, brengen wij eerherstel namens deze zielen in het vagevuur, die op dit gebed zaten te wachten.
Het is wonderlijk dat zielen gered worden door mensen die in de toekomst voor hen zouden bidden.
Wij kunnen alleen maar dankbaar zijn voor de Barmhartigheid van de Heer.
(07/03/2008)

Wat betekent het in deze tijd offerziel zijn?

(1) Voor velen schrikt het woord 'offerziel' af.

Wat wil dit eigenlijk zeggen?

Een offerziel is een ziel die wil offeren uit liefde, uit dankbaarheid.

Dit leven staat haaks op het leven, dat hier en nu geleefd wordt in deze

welvaartsmaatschappij, waar wij zo verwend zijn.

Hier hebben wij veel te veel tegenover de derde wereld, waar men niets heeft.

Daar is het leven op zich al een heel offer.

(2) Wat kunnen wij doen?

Wat wil de Heer eigenlijk van ons?

Wij kunnen beginnen met meer te bidden.

Voor velen is dit zelfs moeilijk: bidden in ons huis.

Dan moeten wij onze woning verlaten

om eens in stilte een kerk of kapel binnen te gaan om bij de Heer te zijn.

Wij kunnen daar naar Hem kijken.

Naar Hem, Die daar aanwezig is!

Wij kunnen met Hem spreken.

Spreken met Hem zoals men tot een vriend spreekt.

Wij kunnen denken aan Zijn lijden.

Het is een grote genade dit te kunnen doen.

De Heer lijdt nog iedere dag.

Wij kunnen daaraan denken, onze liefde betuigen, onze dankbaarheid tonen.

Dat is de Heer troosten.

Wij kunnen om vergeving vragen, om Zijn Barmhartigheid smeken.

Dat is eerherstel brengen.

Dat eens enkele keren doen zal misschien gemakkelijk gaan.

Want de Heer kan ons Zijn Liefde laten voelen.

Dan voelen wij in ons hart een voldoening, een vreugde.

Dat is een genade van de Heer.

(3) Maar op die weg worden wij ook geconfronteerd met bekoringen.

Het kan eentonig worden om ons huis te moeten verlaten.

Het is beter bij vrienden te gaan.

Het is zo mooi op TV. Ik kan mijn programma niet missen.

Het is te koud of te warm of het regent.
Het is te ver. Met de wagen kost het te veel geld.
Dat zijn allemaal bekoringen van de duivel,
die niet wil dat wij de Heer gaan troosten.

Wanneer wij ons een langere tijd houden aan onze afspraak bij de Heer,
dan kan ook het volgende gebeuren.
Wij voelen geen voldoening meer in het gebed.
Alleen in de kerk of kapel begint de verveling op te treden.
Het gaat niet om te bidden.
Wij zijn voortdurend verstrooid, zodat wij zeggen:
“Wat kom ik hier eigenlijk doen?”
Ook dat zijn bekoringen, die de Heer toelaat om te zien
hoe standvastig wij zijn,
als wij het niet zullen opgeven.

Toch trouw blijven is het offer dat wij kunnen brengen,
wanneer ons dit allemaal overkomt.
Trouw blijven, hoe moeilijk het ook is, zelfs als wij vermoeid zijn!

De Heer kijkt naar onze inspanningen, die wij uit liefde voor Hem doen.
Zelfs al krijgen wij nog zo weinig voldoening van de Heer,
toch moeten wij verder doen.
Want het is niet wij die moeten krijgen!

(4) Waarom moeten wij offeren?

Wij moeten geven uit liefde én met liefde én uit dankbaarheid
én beseffen dat onze tijd, onze liefde, onze vertroosting ten goede komt
voor zo vele zielen, maar ook voor onze eigen ziel.

Wij moeten hier onze hemel verdienen.
En dit gebeurt niet door het onszelf zo gemakkelijk mogelijk te maken,
maar door offers te brengen,
door onszelf meer en meer iets te ontzeggen waaraan wij zo gehecht zijn,
door te proberen ons te onthechten aan iets waaraan wij verslaafd zijn
(bijvoorbeeld: TV programma's),
door ons te onthechten aan onze eigenliefde.
Denken wij daar maar eens over na.

(5) Hoe kunnen wij geholpen worden om meer als offerziel te leven?

(5.1) Door het lijden van de Heer te overwegen.

Voor de een zal het moeilijker zijn dan voor de ander om te offeren, zich te onthechten.

Maar als wij veel het lijden van de Heer overwegen
- wat Hij voor ons gedaan heeft -
dan zullen wij beseffen dat wij heel weinig voor Hem doen.

(5.2) Door die genaden te vragen, die kracht te vragen
om te kunnen offeren, om te kunnen vasten.

De Heer Jezus en Zijn Moeder Maria zullen ons zeker helpen.

Als Zij iets vragen (bijvoorbeeld: bidden, vasten)

én wij willen doen wat Zij vragen,
dan zullen Zij ons zeker willen helpen.

Dan kunnen de kleine offers, waartoe wij beslissen, grote offers worden,
als zij met liefde gedaan worden.

Bijvoorbeeld:

gewoon al eens geen koffie drinken, geen snoep eten,
eens tevreden zijn met een sobere maaltijd,
eens geen toespis bij het ontbijt, gewoon droog brood eten.

(5.3) Door er steeds meer voor te kiezen om offerziel te worden.

Wij moeten het willen en willen vooruitgaan op die weg.

Dit is wat de Heer verlangt met "Ik zoek offerzielen" (1).

(5.4) Door te beseffen dat het een dringende opdracht is.

Wij leven hier maar een korte tijd.

Wij hebben geen tijd meer te verliezen.

Laten wij ons daarom steeds meer geven in onze liefde, onze offers, onze dankbaarheid.

(10/12/2007)

(1) 'Ik zoek offerzielen, maar zo weinig die zich aan Mij willen geven.

Bang van het lijden!

Bang te veel van het wereldse te verliezen!

Niemand die wil delen in Mijn smarten, Mijn leed en pijn.

Ik voel Mij zo in de steek gelaten door Mijn kinderen.

Help Mij ... en lijd mee.

Voel mee de smart, die Mij wordt aangedaan.

Ik zal u steeds nabij zijn én u de kracht geven alles te doorstaan!'

(14/01/2003).

Als offerziel een verborgen leven leiden.

Wat betekent dit in deze tijd een verborgen leven leiden,
een leven afgezonderd van de wereld?

Vroeger waren er de kloosters, waarin men zich terugtrok om God te dienen.
Vooral de slotkloosters!

Wat is ervan overgebleven?

Kloosters zijn er nog.

Maar hoe zijn de kloosterlingen?

Van God dienen komt niet veel meer terecht.

Hun gebedsleven betekent nog weinig of niets.

Ook kloosterlingen zijn verslaafd geraakt aan de wereld.

Wie treft schuld?

Men heeft alles toegelaten wat vroeger verboden was.

Kloosterling zijn is zich afscheiden van de wereld

om God te beminnen en te aanbidden,

om te bidden voor de priesters, voor de wereld.

Dat was hun taak.

Zij hadden ervoor gekozen een verborgen leven te leiden.

Hoeveel heiligen zijn er niet voortgekomen uit dit verborgen leven?

Twee grote en bekende heiligen zijn

de Heilige Teresia van Avila en de Heilige Teresia van Lisieux.

Zij hadden de wereld vaarwel gezegd uit liefde voor God.

Wat betekent het nu een verborgen leven leiden?

Het betekent dat God nu mensen roept

om in stilte te leven,

om afstand te nemen van de wereld,

om die offers te brengen,

om sober te leven ondanks de overvloed en het materialisme waarin wij leven.

Wij hebben niet alles nodig om gelukkig te zijn.

God is ons geluk!

Hij heeft mensen nodig

om te bidden en te offeren,

om zich geheel aan Hem te geven.

Hij roept mensen: gehuwd, ongehuwd of alleen.

Mensen, die het willen en kunnen opbrengen hun leven aan God te geven.

Het is geen gemakkelijke taak.

Het vraagt veel offers zoals
afstand nemen van familie en vrienden,
de vele bezoeken die wij gewoon waren, achterwege laten,
steeds denken aan de Heer, Die alleen is,
loskomen van TV kijken, op reis gaan ...

Het vraagt offers
om te proberen zo min mogelijk met mensen om te gaan,
omdat het ons verwijdert van God.

Als de Heer zegt “Gij kunt nergens naartoe gaan zonder uw ziel te bezoedelen”
(16/09/2007) is dit waar.

Zo veel gesprekken leiden tot kwaad, hoe klein het ook is.

Er wordt zo veel geroddeld en wij beseffen veel te laat dat het verkeerd was.

Zeg liever als gij ergens naartoe gaat “Heer, zorg dat ik niemand tegenkom”.

Daarom verlangt de Heer van ons een verborgen leven.

Alleen in stilte!

Om steeds zuiver te zijn.

Om de Heer steeds meer toegewijd te zijn.

Opdat Hij zo Zijn genaden kan geven

aan ieder van ons én aan hen voor wie wij bidden en offeren.

(29/01/2009)

- 4 -

Nog goede raad voor offerzielen.

(1) Offerzielen zijn geroepen om de nederigheid te beoefenen.

Als offerzielen knielen, dan is het niet om te tonen hoe goed zij zijn of hoelang zij geknield kunnen zitten.

Dan doen zij het immers niet uit eerbied voor de Heer Jezus,
maar voor het oog van de mensen.

Wanneer offerzielen te veel opvallen in hun manier van doen,
dan kan dit mensen afschrikken.

(20/06/2006)

(2) Offerzielen moeten eerlijk zijn in hun omgang met hun geestelijke leider.

De gesprekken moeten eerlijk en geestelijk zijn.

Zij moeten ook kunnen aanvaarden wat de geestelijke leider zegt, ook al horen zij het niet graag.

Iedereen die een geestelijke leidsman heeft - offerziel of niet - moet gehoorzaam zijn aan de geestelijke leider, als hij iets vraagt of oplegt om te doen.

Als wij het niet doen, zondigen wij tegen de gehoorzaamheid tegenover God, tegenover de geestelijke leider. Ingaan tegen de gehoorzaamheid is een zware zonde.

De gehoorzaamheid helpt ons om dichter bij God te komen.

Het helpt ons om te werken aan onze fouten.

Door de gehoorzaamheid kan er veel veranderen in ons leven.

(17/02/2007)

(3) Hoe moeten wij omgaan met mensen die het ons moeilijk maken thuis?

Als mensen in onze omgeving zich kwaad maken of ons verwijten maken, dan moeten wij vooreerst proberen te zwijgen én denken aan de Heer Jezus, Die zweeg terwijl Hij ondervraagd of geslagen werd.

Als er harde woorden vallen, voortdurend herhalen: “Jezus, ik bemin u”

Geen zelfbeklag van kijk eens hoe moeilijk ik het heb,

maar zeggen:

“Heer, ik mag het moeilijk hebben uit liefde voor U.

Ik mag vernederd worden uit liefde voor U.

Ik mag mij niet bemind voelen uit liefde voor U, als Gij mij maar bemint.

Ik mag U alles aanbieden, Heer, als een akte van eerherstel.

Aanvaard het Heer uit liefde voor U

en ik dank U dat ik dit mag en kan doen”.

(27/11/2006).

Hoe kunnen wij leren vasten?

(1) Als men vast, moet men het op de eerste plaats doen uit liefde tot de Heer. Men moet ook de genade vragen om te kunnen vasten.

(2) Als men wil vasten, dan moet men klein beginnen met kleine offertjes.

Bijvoorbeeld:

In plaats van frisdranken (coca cola, limonade, fruitsap) gewoon water drinken.

Wanneer men dorst heeft, gewoon wachten om te drinken.

Vooral op vrijdag wanneer wij denken aan het lijden van Jezus.

Eens laten om koffie te drinken, of koffie drinken zonder taart of koekjes.

Niet snoepen.

Eens laten om wijn te drinken of aperitief.

Het zijn allemaal kleine dingen die wij kunnen aanbieden aan de Heer.

Daarbij moeten wij beseffen dat wij daarmee een ziel kunnen helpen of redden.

(3) Na deze kleine offertjes kunnen wij verdere stappen zetten.

Bijvoorbeeld:

Door meerdere dagen geen vlees of vis te eten. Steeds soberder!

Door eerst 's morgens geen toespis te nemen en later ook 's avonds

tot men kan komen om een dag alleen brood te eten met wat groenten

en dan nog verder door alleen brood te eten met water of thee

zoals Onze-Lieve-Vrouw het verlangt.

(4) Vasten vraagt tijd én vooral liefde.

Want als wij geen liefde hebben voor de Heer, zullen wij het niet volhouden!

Daarom moeten wij alles samen doen in vereniging met het lijden van de Heer

én ook met het lijden van zo velen die sterven van de honger.

(30/11/2006)

Enkele bekoringen én hoe ertegen én eraan werken.

(1) De bekoringen zijn heel verschillend voor ieder van ons.
De duivel kent al onze zwakke plekken.
Hij is sluw en listig.
Wij beseffen niet altijd dat het bekoringen zijn
of soms veel te laat als het kwaad al is geschiedt.

(2) De meest voorkomende en duidelijke bekoringen zijn
de bekoringen om niet te komen naar de aanbidding
of het komen naar de aanbidding zolang mogelijk uit te stellen
door werk,
door vermoeidheid,
doordat wij ons niet goed voelen,
door mensen die ons willen afhouden van de aanbidding
of andere wereldse verlangens.

Als wij deze bekoringen hebben tijdens de dag
als wij naar de kerk of kapel gaan om te bidden,
dan kunnen wij daar tegen werken door gewoon te zeggen
“Wel! Ik zal nu nog een beetje vroeger gaan!”

Of men is in de kerk of kapel
en men krijgt bekoringen om vroeger weg te gaan,
dan moeten wij onmiddellijk reageren door te zeggen
“In plaats van vroeger weg te gaan, zal ik nog wat langer blijven!”

Als wij zo werken tegen de duivel,
zal hij ons op dat gebied niet meer lastig vallen.
Want hij weet dat wij nog langer bij de Heer blijven door zijn toedoen!

(3) De bekoringen - in gedachten - van hoogmoed
kunnen groot en heel verschillend zijn.

Als wij denken beter te zijn dan anderen
omdat wij meer bij de Heer zijn en meer bidden, is dit hoogmoed.

Het is soms heel onschuldig!
Wij zien iemand en dan kunnen er gedachten komen van
“Dat is zo iemand” of “Deze doet dat” of “Hij gaat niet naar de kerk”.

Wel!

Dan zijn wij verkeerd, hoe kort deze gedachte ook is.

Als mensen nooit naar de kerk gaan of iets verkeerd doen,
dan weten wij niet of wij beter zijn dan zij.

Als mensen in de kerk komen en alleen maar een kaars aansteken,
dan weten wij niet of wij beter zijn dan zij.

En niemand kan zeggen: “Ik heb nooit zulke gedachten”.

De duivel is sluw. Heel sluw!

Als die gedachte nog maar begint,
zeg dan “Heer, de hoogmoed is weer bezig. Vergeef het mij”
én denk dan onmiddellijk vanwaar wij komen.

Zelfs als wij na elkaar verschillende gelijkaardige gedachten krijgen,
steeds opnieuw herhalen: “Heer, de hoogmoed is weer bezig. Vergeef het mij”

Wij moeten beseffen van alles wat wij kunnen doen voor de Heer,
dat Hij ons die genade geeft om bij Hem te zijn.
Uit onszelf kunnen wij niets!

Nooit mogen wij denken - in gelijk welke omstandigheden! - dat wij beter zijn.
Hoe klein die gedachte ook is, ze zet aan tot hoogmoed.
Ook als wij bezielde zijn met buitengewone genaden (visioenen, inspraken),
dan zijn wij nog niet beter dan de anderen.

Nog vele andere gedachten van hoogmoed kunnen opkomen.
Het is aan ieder van ons om ze te herkennen.

(4) De grootste deugd ligt in de nederigheid en de gehoorzaamheid.
En daar is de duivel heel listig zonder dat wij het beseffen.

4.1 Wat is nederigheid?

Nederigheid is ...

kunnen aanvaarden dat wij verkeerd doen,
kunnen aanvaarden dat wij ongelijk hebben,
kunnen aanvaarden dat wij zwak zijn,
    maar dat wij moeten strijden tegen onze zwakheid,
kunnen aanvaarden dat wij tegenspraak krijgen zonder ertegen in te gaan,

kunnen aanvaarden dat men ons van iets dat onwaar is beticht
én toch in nederigheid en uit liefde voor God dit aanvaarden,
ons werk doen zonder te klagen.

Als wij over alles klagen is de duivel aan het werk.

Maar laten wij liever zeggen:

“Ja! Mijn Heer! Alles uit liefde
én help mij in alles om het U te kunnen aanbieden als offer”.

Als wij alles kunnen aanvaarden

en ook alles doen uit liefde en met liefde voor de Heer,
dan kan de duivel daar weinig tegen doen.

Maar als wij op alles reageren, als wij zelf alles willen verbeteren
omdat wij denken dat wij het beter kunnen en beter zijn,
dan is dit zowel hoogmoed als gebrek aan nederigheid.

Het leidt ook tot veel tweestrijd met diegenen waarmee wij omgaan.

En dat is wat de duivel wil: onenigheid, onrust.

4.2 Wij moeten ons ook hoeden voor valse nederigheid,
die ons kan aanzetten tot hoogmoed.

Wanneer mensen ons beklagen

om wat wij meemaken of hoe erg dat wij het hebben,
daar mogen wij niet op ingaan.

Want dat zet aan tot zelfbeklag en hoogmoed.

Als mensen met lof over ons spreken en zeggen “Gij zijt een heilige”,
dan mogen wij daar niet op ingaan en zeggen “Ik ben dat niet”.

Want dat is geen nederigheid, maar zet aan tot hoogmoed.

Dit zijn allemaal strikken van de duivel, die ons via personen wil verleiden.
Wij moeten daar zeer goed op letten.

4.3 Teveel aan zelfbeklag: dat is een groot gebrek aan nederigheid.

Het is onze eigenliefde die naar boven komt.

Wij moeten niet onszelf beminnen, maar God.

De Heer weet wat er gebeurt met ons.

Hij geeft het ons uit Liefde.

Ja! Uit Liefde!

Wij moeten leren alles te aanvaarden uit liefde voor Hem, Die ons bemint.

Aan zelfbeklag heeft de Heer niets!

Bied de Heer alles aan als een offer: uw zorgen, uw pijnen, uw verdriet.

De Heer geeft ons niets dat wij niet aankunnen.
Dit wil niet zeggen
dat wij er niet kunnen over spreken met de Heer,
maar wij mogen er niet blijven bij stil staan.
Zeg liever: “Ja! Heer! Dankbaar dat Gij mij dit alles wilt geven”.
Daar kan de duivel niet tegen.

4.4 De gehoorzaamheid.

Dit is een grote deugd die wij moeten onderhouden.
In alles gehoorzaam zijn aan onze geestelijke leider.
Als wij iets willen doen of ergens naartoe gaan,
eerst zijn raad vragen én hem ook opvolgen in gehoorzaamheid.
Zelfs als hij soms verkeerd is, toch gehoorzamen!
Daar is de duivel zeer kwaad voor.

Het is altijd beter dat de duivel kwaad is op ons
dan dat wij door onze hoogmoed, eigenliefde, ongehoorzaamheid
God beledigen.

Wij moeten voor onszelf uitmaken
waar wij het meest gevoelig voor zijn,
waar de duivel ons het meest kan verleiden
én daar dan ook iedere dag aan werken.

4.5 Wij kunnen ook in onze daden zeer hoogmoedig zijn én denken dat wij de nederigheid beoefenen.

Laten wij ons daarom in nederigheid openstellen in het sacrament van de biecht
én spreken over onze fouten en tekorten.
Als wij niet zien waar wij verkeerd waren, vragen wij het aan onze biechtvader
én volgen wij zijn raad op in gehoorzaamheid.
Dan zal de duivel meer en meer zijn kracht verliezen.
En als hij ziet dat wij doorzetten, zal hij ons meer met rust laten.

Laten wij in alles trouw en gehoorzaam zijn aan onze beloften
aan de Heer en onze geestelijke leider.
De Heer zegt “De heilige gehoorzaamheid”.
Wel! De gehoorzaamheid maakt heilig!

(05/10/2007).

Hoe kunnen wij werken aan onze bekering?

(1) Bekering kan maar als men het zelf wil.
Wij moeten het allereerst zelf willen.

(2) Bekeren is zich afkeren van de zonde, zich keren naar God,
zich openstellen voor Zijn genaden.
Dat kan alleen maar door meer en meer voor God te leven,
door zich meer te onthechten aan wat men vast zit, aan wat men verslaafd is.

(3) Bekering vraagt wilskracht, moed, maar vooral liefde voor God.
Wij moeten bewust worden dat God ons geschapen heeft uit Liefde.
Hij heeft ons gewild uit Liefde.
Daarom verlangt Hij ook naar onze liefde.

(4) Bekeren is zich afvragen:
waar gaat mijn liefde naartoe, waaraan besteed ik de meeste tijd?
Is dit voor God of voor wat van de wereld is?

Wij moeten beseffen dat wij alles gekregen hebben van God
om te gebruiken in Zijn dienst, in dienstbaarheid,
maar niet om God te verwaarlozen.

(5) Bekeren is zich afvragen:
bemin ik God, bemin ik mijn naaste?
Het een kan niet zonder het ander.
Of anders hebben wij alleen liefde voor onszelf.
Bekeren is afstand doen van die eigenliefde, het zelfbeklag
‘Waarom ik?
Ik heb het moeilijk.
Ik heb tegenslagen.
Altijd ik, ik, ik’.

Mensen beseffen niet hoeveel ze met zichzelf bezig zijn.

(6) Bekeren is ook kunnen vergeven én vergeten.
Bekeren is zijn eigen fouten zien, niet die van een ander.
Wij moeten geen oordeel vellen over anderen,
maar ons eigen geweten onderzoeken
of onze eigen fouten niet groter zijn

dan van diegenen van wie wij de fouten zien.

(7) Bekeren is ook iedere dag opnieuw onze eigen tekorten overwegen.

Waar ben ik tekort geschoten?

Waarom maak ik het mijzelf zo moeilijk door mijn eigenliefde?

Waarom maak ik het de anderen moeilijk door mijn eigenliefde?

Waarom heb ik mij kwaad gemaakt?

Waarom heb ik lelijke woorden gezegd?

Waarom heb ik over anderen geoordeeld?

Was ik oprecht in mijn spreken, in mijn daden?

Heb ik anderen benadeeld?

Hoe groot was mijn liefde voor God vandaag

of ben ik Hem vergeten

door de drukte van mijn eigen verlangens en gehechtheden?

(8) Bekeren vraagt inspanning iedere dag opnieuw.

Het is werken aan onszelf.

Het is ons eigen karakter omvormen.

En dat kan als wij het zelf willen (zie 1) met de hulp van de Heer.

Én dat kan als wij alles doen uit liefde voor Diegene, Die ons het meest bemint,

als wij alles doen voor Hem, Die ons het leven heeft gegeven,

Die om onze zonden is gestorven,

Die ons bij Hem wil hebben voor altijd in de Eeuwigheid' (zie 3).

(01/08/2008)

Het grote mysterie van Uw Liefde, Uw lijden.

Een God, Die oneindig Liefde is, Die Zijn Zoon aan ons geeft.
Zijn Zoon, Die dit uit Liefde voor Zijn Vader aanvaardt
    én uit Liefde voor ieder van ons.

Een God, Die ons bemint.

Een Zoon,

    Die ons bemint,

    Die Zijn Leven geeft uit Liefde,

    Die een lijden heeft aanvaard, dat niet te beschrijven is, uit Liefde
        om ons te bevrijden van de Eeuwige Dood.

    Een lijden, dat wij met ons klein menselijk verstand niet kunnen bevatten,
    hoe geleerd mensen ook kunnen zijn.

Een God, Die alles op Zich heeft genomen.

Onze zonden!

Besef wat er nu gebeurt aan zondigheid in deze wereld
    (alleen al abortus, euthanasie),
wat er is gebeurd door de eeuwen heen.

Onze Heer Jezus heeft alles gezien - Hoe gruwelijk dit te moeten zien! -
    én toch heeft Hij aanvaard.

    “Niet Mijn Wil, maar Uw Wil geschiede!”

Hij wist hoe Hij gruwelijk zou moeten lijden.

Hij wist welke folteringen Hij zou moeten ondergaan.

Maar het meeste lijden is de ondankbaarheid van een mensheid,
    die Hem zo verworpen heeft en nu nog altijd.

    Ondanks dat wij weten van een bestaan van God, Die oneindig Liefde is,
    ontkent men Hem nu meer dan ooit.

De Heer heeft Zich vernederd

door steeds bij ons aanwezig te zijn in het Kleine Stukje Brood.

Het mysterie van Zijn Liefde, Zijn lijden.

Hij offert Zich steeds opnieuw op mystieke wijze.

Hij geeft ons Zijn Lichaam, Zijn Bloed.

Reeds in Zijn doodstrijd heeft de Heer gezien

hoe Hij ook vernederd en verworpen wordt in de Eucharistie,
hoe Hij ontkend, onteerd en verlaten wordt.
En steeds heeft Hij gezegd:
“Niet Mijn Wil, maar Uw Wil geschiede!”

Het mysterie van een Liefde en lijden van onze Heer kunnen wij niet bevatten.
Alleen door de genade, die de Heer ons geeft,
kunnen wij een beetje binnengaan in dat grote mysterie.
Pas later zullen wij alles beseffen.
Maar wij weten dat de Heer Zich nog iedere dag aan ons geeft:
Zijn Lichaam, Zijn Bloed.
Dit is ons voedsel van Eeuwig Leven.
Dit is onze kracht om verder te doen
in dit leven,
in ons lijden,
in onze beproevingen.

Dit is het mysterie van Zijn Liefde en lijden:
te mogen één worden met de Heer in Liefde en lijden,
ons geheel geven aan een God, Die ons bemint.
Ook wij kunnen zeggen zoals de Heer:
“Niet mijn wil, maar Uw Wil geschiede!”

Heer, onze kracht en ons voedsel zijt Gij.
Geef mij Uw Liefde.
Dan kan ik beminnen met Uw Liefde.
Geef mij Uw kracht.
Dan kan ik dragen al wat Gij van mij verlangt.
Geef mij het voedsel, waar ik naar verlang:
het Eeuwige, het Oneindige,
Die Liefde, Die is en blijft tot in eeuwigheid.

(27/03/2009)

Om tot de eenvoud van het hart te komen:

Heer, help ons daarbij.

Zend ons Uw Geest om tot inzicht te komen
van onze eigenliefde, onze hoogmoed, onszelf zo goed te vinden.

Dat is het!

Wij zijn goed, de anderen zijn fout.

Ons goed vinden in ons werken.

Wij helpen de anderen.

Wij zijn goed.

Wij helpen in ons gezin, in onze familie,
bij de burens of mensen die om hulp vragen, op de parochie.

Wij zijn goed én wij horen het zo graag zeggen van anderen hoe goed wij zijn.

(Helpen met anderen kan handenarbeid zijn,
of geestelijke hulp, of materiële hulp).

Wel!

Wij hebben alleen maar onze plicht gedaan,
omdat het onze plicht is anderen te helpen.

Het is onze plicht te helpen in het gezin.

Want wij hebben gekozen om een gezin te stichten.

Wij zijn het verplicht anderen te helpen,
die onze hulp nodig hebben (familie, burens, enz.)

omdat wij onze naaste beminnen.

Doen wij het uit naastenliefde

of om vergoed te worden, of om de lof en eer te krijgen die wij zo graag horen?

Ons goed vinden in het spreken, in ons denken.

Wij zijn goed, de anderen zijn fout.

Het kan niet dat wij verkeerd zijn.

Ons goed vinden.

Als het verkeerd gaat, ligt het nooit aan ons, altijd bij de anderen.

Wij dagen de anderen soms uit.

Dan vallen er eens harde woorden.

Maar het ligt nooit aan ons, altijd de anderen.

Denken wij er wel eens aan dat **wij** de oorzaak zijn van veel ellende
door onze wil door te duwen bij anderen.

Als wij ons altijd goed vinden, moeten anderen altijd het hoofd buigen.

Niets anders aanvaarden wij.
Wel!
Als wij onszelf altijd goed vinden, zijn wij juist niet goed.
Dan zitten wij vol hoogmoed.
Wij zijn zoals de Farizeeër in het Evangelie,
die zichzelf beter vond dan de tollenaar.

Als wij altijd gelijk willen hebben,
als wij altijd beloond willen worden,
als wij altijd de eer en de roem willen krijgen,
als wij altijd willen dat mensen met ons boffen hoe goed wij zijn,
dan zal de Heer zeggen:
“Gij hebt uw loon al ontvangen”.

Wij zijn hier op deze wereld
om op de eerste plaats God te beminnen en te dienen.
Elk naar onze mogelijkheden, elk naar onze roeping.
Op de tweede plaats om onze naaste te beminnen en te dienen,
te helpen en bij te staan.
Dan zal de Heer zeggen:
“Gij hebt alleen uw plicht gedaan”.

Laten wij kijken in ons eigen hart, in ons leven, hoe alles verloopt.
Zijn wij niet de oorzaak van veel onenigheid
door altijd onze wil te krijgen, ons gelijk te krijgen?
Veel zou kunnen veranderen,
als wij het zien hoe verkeerd wij zijn,
hoe wij vol van hoogmoed zijn “Wij zijn goed”.

Laten wij bidden tot de Heilige Geest
opdat wij onze fouten zouden ontdekken in ons eigen leven.
Laten wij de balk uit ons eigen oog halen.
Dan zullen wij de splinter zien in het oog van de anderen.
Veel kan veranderen in ons leven,
als wij ons ontdoen van onze hoogmoed, onze eigenliefde,
ons zelf zo goed te vinden.
Dan zullen wij ontdekken
dat anderen misschien beter zijn dan wij,
dat anderen kunnen het hoofd buigen en alles in nederigheid aanvaarden.

Heer God, zend mij Uw Heilige Geest.
Opdat ik tot inzicht mag komen van mijn fouten.
Dat ik mag zien waar ik verkeerd ben.

Dat ik mag ontdekken dat ik vol van hoogmoed en eigenliefde ben,
terwijl ik dacht dat ik nederig was.
Leer mij te kijken met mijn hart.
Leer mij te aanvaarden
dat ik fouten maak in mijn handelen, in mijn denken, in mijn spreken,
dat ik mensen pijn doe én niet altijd zie dat de schuld bij mij ligt.

Heer, Gij Die weet hoeveel onzuiverheden er zijn in mijn hart,
schenk mij de genade door de kracht van de Heilige Geest
om te werken aan mijn fouten,
om mij te ontdoen van mijn hoogmoed en eigenliefde.
Dat ik mag beseffen hoeveel pijn ik U én mijn naaste aandoe.

Te mogen ontdekken dat **ik** verkeerd doe, is een genade.
Schenk mij a.u.b. die genade - Heer -
opdat mijn hart steeds zuiverder mag worden.
Dat ik U én mijn naaste met een zuivere en echte liefde mag beminnen
en helpen.
Amen.
(21/08/2009)

Heden is u een Redder geboren.

Deze nacht vieren wij de geboorte van de Heer.
Het goddelijk Kind, geboren uit een maagdelijke schoot.
Dit is een groot mysterie.
Dit mysterie weet alleen de Heilige Maagd.
Zelfs de Heilige Jozef, die bij Haar aanwezig was,
weet niet hoe dit mysterie is gebeurd.

De Zoon van God, Die is willen mens worden uit Liefde
om voor ons te sterven uit Liefde.
Niet de rijkdom heeft Hij gekozen, maar de armoede.
Klein, onbehulpzaam.
Een kleine baby - zoals alle kinderen - die een vader en moeder nodig had,
die moest gevoed worden, gewassen worden zoals alle kinderen.

Welk mysterie is er gebeurd op die nacht!
Denken wij genoeg daarover na?

Alleen Maria begreep dit mysterie.
Zij heeft als eerste het Goddelijk Kind gezien,
Hem neergelegd in die kribbe en Hem aanbeden.

Wat ging er door Haar heen?
Zij wist het.
Hij was de Zoon van God.
Hij was Haar Kind, Dat Zij heeft mogen dragen.
Met hoeveel liefde heeft Zij naar dit Kind gekeken!
Met hoeveel liefde kijken wij niet als kinderen geboren worden?
Hoeveel vreugde is er niet in ons hart om een nieuwe mens die geboren wordt?
Maar voor Maria was dit nog geheel anders.
Wat ging er door Haar heen als Zij naar dit Kind keek, als Zij Hem aanbad?
Hij is onze Redder, Die geboren werd.
Dus wist Zij dat Hij ook zou moeten sterven,
wist Zij op welke manier Hij zou sterven.
Als Zij naar Zijn kleine handjes en voetjes keek,
wist Zij dat die zouden doorboord worden.

Als Zij naar dat Goddelijk gezichtje keek, dat een en al vrede was,
wist Zij dat het met doornen gekroond zou worden,
dat Zijn lichaam zou worden gezeseld en geheel verminkt.

Lieve Moeder,
Wat is er allemaal door U heen gegaan
bij het aanschouwen van uw Goddelijke Zoon!

De Redder Die geboren werd.
Waar er geen plaats was voor Hem.
Hij werd bezocht door de kleinen, de nederigen,
die voor Hem neerknielden en Hem aanbaden.

Heden is u een Redder geboren.
Hoe denken wij aan onze Redder of zijn wij Hem vergeten?
Denken wij er eens aan alleen deze nacht
of denken wij iedere dag aan Hem,
Die voor ons werd geboren om voor ons te sterven?
Zijn wij genoeg dankbaar voor het grote mysterie,
dat er op die nacht gebeurd is?
Geven wij onze liefde of is zij zeer beperkt?
Geven wij geheel onszelf, ons leven, onze ziel, ons lichaam
of zijn wij bang om te lijden,
om wat ons te wachten staat als wij onszelf offeren?
Kijken wij naar Maria en de Heilige Jozef.
Kijken wij naar het Goddelijk Kind in de kribbe
én geven wij onszelf
om mee te helpen in Zijn lijden en pijnen, in Zijn verdriet,
dat begonnen is bij Zijn geboorte tot aan Zijn dood aan het Kruis.
Laten wij een steun zijn voor deze Goddelijke Familie.
En door ons te geven een steun zijn
voor ons gezin, onze familie en de zo vele anderen
die onze hulp, ons gebed, onze offers zo nodig hebben.
(22/11/2009)

Wat is er geworden van onze Kerk?

Uw Kerk - Heer - Waarvan Gij het Hoofd zijt en wij de ledematen.

Uw Kerk - Heer - Die zwaar wordt aangevallen,

zowel van diegenen buiten de Kerk als binnen de Kerk.

Wat is er voor U het ergste?

Uw Kerk, Die geworden is als een schip dat lijkt te zinken.

Als ik denk aan wat er nu gebeurt,

lijkt het of het kwade zal triomferen over Uw Kerk.

Maar dit is niet zo!

Gij zijt het, Heer, Die Uw Kerk zult redden.

Gij zijt bezig met Uw Kerk te zuiveren, maar wij zien het niet.

Wij zien alleen maar het kwaad dat boven komt, binnen en buiten de Kerk.

Wij zien niet dat het allemaal gebeurt, omdat Gij het zo wilt.

Gij hebt onze Heilige Vader de paus Uw Heilige Geest gezonden

om een Jaar van de Priester te houden

naar aanleiding van het overlijden van de Pastoor van Ars 150 jaar geleden.

Velen dachten dat het een vruchtbaar jaar zou worden

voor de bekering van de priesters.

Wat horen wij?

Het ene schandaal na het andere over onze priesters en bisschoppen.

Ja, het kwade zit tot in de top van de Kerk.

Zelfs de vrijmetselarij is doorgedrongen tot in de top van de Kerk.

Wat gebeurt er nu?

Mensen keren de Kerk de rug toe, zijn ontgoocheld, geven het geloof op.

Maar waarin geloven zij dan?

Waarop is hun hoop gesteld?

Waar is hun vertrouwen in onze Verlosser?

Ja, dit is het Jaar van de Priester én het zal vruchtbaar zijn.

Want het is de Heer Jezus, Die aan het roer staat van dat zinkende schip.

En het zal niet zinken.

Maar het zal eerst gezuiverd worden.

Eerst moet er nog veel ballast over boord gegooid worden,

gekuist en ontsmet worden van de vele dwaalleren,

van de vele heiligschennissen, van het verraad en de verloocheningen.

Pas dan zal het schip weer varen.

Dan zal onze Kerk weer herrijzen, heropbloeien.

De Kerk zal gezuiverd zijn van alle haat, van alle onzuiverheden.
En dit zal gebeuren,
want de Heer nodigt ons uit om mee te helpen aan het redden van Zijn Kerk.

Hij heeft zielen nodig, offerzielen, kleine zielen.
Maar zijn wij klein genoeg én hebben wij de kracht
om verder te doen, om niet op te geven in deze moeilijke tijd?
Wat is klein zijn?
Bereid zijn om offers te brengen
of is het meespreken met de mensen over de zondigheid van onze priesters?

Of doen wij zoals Maria het al zo lang vraagt 'BIDT voor uw priesters'?
Hadden wij dat allemaal moeten doen
hetgeen onze Moeder ons al eeuwen komt vragen
'BIDT, BEKEERT U, DOET BOETE',
dan was dit allemaal niet gebeurd.
En weet dat wij mensen allemaal schuld dragen in het verleden, in het heden,
omdat wij te weinig geluisterd hebben,
omdat wij onze Moeder niet gevolgd zijn,
omdat wij onze Kerk en onze priesters niet gesteund hebben door ons gebed.

Laten wij geen verwijten maken naar hen die diep gevallen zijn.
Wij hebben nog goede priesters.
Laten wij hen steunen door ons gebed, onze offers.
Helpen wij onze paus door ons gebed
in deze moeilijke tijd van kritiek en tegenwerking.

Wij zijn mensen, die geloven in onze Kerk.
Wij zijn mensen, die trouw zijn aan de Kerk,
hoe zwaar de storm nu ook mag zijn.
En misschien is deze storm nog niet gedaan.
Maar laten wij één ding geloven:
Jezus is de Kerk
én niemand, zelfs niet de poorten van de hel, zullen Haar overweldigen.
Laat dit voor ons een vreugde zijn, ondanks alles wat onze Kerk nu meemaakt.
Zij zal triomferen.

Ik geloof in U, mijn Heer.
Ik vertrouw op U, mijn Heer.
Ik bemin U, mijn Heer.
Ik dank U, mijn Heer.

(06/05/2010)

Wie ben ik, dat de Heer naar mij toekomt?

Hoe Heilig zijt Gij, Heer, Die naar ons toekomt.
Dit grote mysterie van Uw Liefde.
Gij, Die U helemaal geeft, Die U opnieuw offert voor ieder van ons.

Hoe weinig kunnen wij dit mysterie beseffen.
Wij geloven dat Gij er zijt in dit kleine stukje Brood.
En vanuit ons geloof kunnen wij U aanbidden,
kunnen wij ons geheel aan U geven.

O Heilige, Die Gij zijt.
De Zoon van de Allerhoogste, Die naar ons toekomt.
Gij laat mij toe - mijn Heer! - die U zo onwaardig ben
om dit grote mysterie een klein beetje te beseffen.
Uw Heiligheid te beseffen
én ik mijn onwaardigheid, mijn ellende, mijn nietigheid.
Neen, tot niets ben ik in staat.
Gij zijt alles.
Gij, Die naar mij toekomt, Die bij mij wil vertoeven in mijn hart.
O, hoe besef ik dat een ziel zuiver moet zijn om dit mysterie te ontvangen.
Hoe besef ik
hoeveel Hij te lijden heeft door al die heiligschennissen, die oneerbiedigheden.
Uw Heiligheid te beseffen, Heer.
Dan zou niemand het nog aandurven om U - mijn Heer! - aan te raken.
Dan zou iedere priester zo zuiver mogelijk moeten leven.
Want het zijn door hun handen,
dat de Heer Zich klein maakt om Hem aan de mensen te geven.
Hoe heilig zijt Gij, Heer,
én dat wij U durven ontvangen in staat van zonde, zelfs van de kleinste zonde.
Gij lijdt hevige pijnen,
maar Gij blijft ons beminnen, hoezeer men U ook vernedert.
O mochten deze aan de top van onze Kerk
een heel klein beetje van Zijn Heiligheid kennen.
Hoeveel zou er niet veranderen in onze kerken.
Ja Heer, Uw Heiligheid een beetje beseffen is een voorsmaakje van de Hemel.
Daarom verlangt Gij van ons om zo zuiver mogelijk te leven.
Dan zou niemand het nog aandurven om U - mijn Heiligheid! - aan te raken.
Niemand!

(19/02/2010)

**(Mentaal) gehandicapte kinderen: God heeft hen gewild zoals zij zijn.
Bemin hen en leer hen te beminnen.**

Gehandicapte kinderen zijn ook kinderen van God met hun beperktheden.
Maar zij kunnen een voorbeeld zijn voor hun omgeving.

Het is belangrijk voor ouders
om hen te leren bidden voor hun familie,
om hen te leren begrijpen dat het gebed belangrijk is.

De andere kinderen zullen het huis verlaten, elk hun eigen leven leiden.
Maar zij kunnen ook hun geloof verliezen, vooral nu in deze moeilijke tijd.
Daar kunnen ouders weinig aan doen.

Daarom zal het gebed van ouders én het gebed van hun gehandicapte kinderen
de hulp en de kracht zijn van het gezin.
God luistert graag naar deze kinderen.
Het zijn Zijn lievelingen.
De kleinen, de nederigen!
Ouders moeten daarom helpen
om hen vooruit te laten gaan in het bidden en in het geven van liefde.

Voor de rest moeten ouders alles toevertrouwen
aan onze Hemelse Moeder en de Heilige Jozef, beschermer van het gezin.
Zij weten wat er nodig is, wat goed is voor uw gezin.
Heb vertrouwen.
Groot vertrouwen! (1)
(15/09/2010)

*(1) Zie ook de boodschap van 18/08/2010.
'Het moederschap.
Het is een leerschool in de liefde, in geduld, in overgave.
Het vraagt veel offers,
vooral in moeilijkheden, in beproevingen, in tegenwerking.
Maar in die school van liefde
kan men trouw blijven, kan men zich geven helemaal.
Vertrouwen, wat er u ook overkomt.
Offer alles op uit liefde: uw werken, uw lijden, uw tegenslagen.
En de Liefde zal overwinnen, omdat het Mijn Liefde is' (18/08/2010).*

Kunnen wij iets speciaals doen in verband met abortus?

1 Sommige mensen bidden voor kinderen die in de moederschoot gedood werden en niet gedoopt zijn.

Kinderen die gedood worden in de moederschoot zijn onschuldig. Zij gaan rechtstreeks naar de hemel, ook al zijn zij niet gedoopt. God verwerpt geen onschuldigen (1).

Het is wel goed te bidden voor die kinderen, maar het is veel beter te bidden voor hen die abortus toelaten, voor hen die abortus uitvoeren en voor hen die alles goedkeuren (2).

Alleen het gebed dringt door tot de Heer. Het is met ons gebed in vertrouwen dat de Heer zielen geneest (3). Het gebed heeft een grote waarde. Het wordt door allen in de hemel gehoord. Ook de heiligen kunnen ons helpen.

Het gewijd water is goed voor hier op deze wereld. Het beschermt ons tegen het kwade. Het heiligt de voorwerpen die wij dragen en die wij in ons huis hebben.

Het maken van het kruisteken met gewijd water is zeer goed. Het is een kracht voor hier op aarde, maar het heeft geen effect voor de zielen in het vagevuur, noch voor de zielen die reeds bij de Heer zijn én het daar niet meer nodig hebben.
(09/12/2010)

(1) Zie ook de boodschap van 10/10/2007.

'Het is geen moeilijke zaak!

Kinderen gedood in de moederschoot, worden mooie engelen in de Hemel.

Kinderen zijn in alles onschuldig.

Zelfs kinderen die sterven na de geboorte zonder het sacrament van het doopsel, zijn engelen in de Hemel.

*Hoe zou Mijn Vader Die alles geschapen heeft,
zoiets onschuldigs kunnen verwerpen!*

Zelfs als het kinderen zijn geboren uit de zonden van hun ouders, blijven het kinderen van Mijn Vader' (10/10/2007).

(2) De Katechismus van de Katholieke Kerk (2270 - 2272) leert het volgende. 'Het menselijk leven moet volstrekt geëerbiedigd en beschermd worden vanaf het moment van de conceptie. Vanaf het eerste ogenblik van zijn bestaan moeten de rechten van de persoon voor elk menselijk wezen erkend worden, waaronder het onschendbaar recht op het leven, een recht dat aan elk onschuldig wezen toekomt. ...

Vanaf de eerste eeuw heeft de kerk voorgehouden dat elke opzettelijke abortus ("abortus provocatus") een moreel kwaad is. Dit onderricht is nooit veranderd. Het blijft een vaste leer. De rechtstreekse vruchtafdrijving, die als doel of als middel gewild wordt, is ernstig in strijd met de zedenwet ...

De formele medewerking aan abortus is een zware zonde. ... Hiermee wil de kerk niet het terrein van de barmhartigheid inperken. Maar wel maakt ze hiermee duidelijk hoe zwaar deze misdaad is en hoe onherstelbaar de schade, toegebracht aan het onschuldige slachtoffer, aan zijn ouders en aan de hele samenleving' ...

(3) Zie ook de boodschap van 11/11/2010. 'Het belangrijkste is te bidden bij Mij voor het tabernakel' (11/11/2010).

Dit werk van bidden voor de bekering van allen die meewerken aan abortus moeten wij toevertrouwen aan het Onbevlekt Hart van Maria. Zij is de Hemelse Moeder, die geen een van Haar kinderen in de steek laat, die de redding wil van alle zielen. Het komt erop aan met vertrouwen te bidden en te blijven volharden in het gebed, ook al zien wij geen resultaat. Wij moeten beseffen dat wij met veel moeilijkheden en tegenstand zullen geconfronteerd worden, als wij meewerken met Onze-Lieve-Vrouw voor de redding van al Haar kinderen. (24/12/2010).

2 Wat kunnen ouders, die een abortus hebben laten uitvoeren en daarover spijt hebben, nu nog doen?

Zij moeten het kind een naam geven.
Zij moeten het om vergeving vragen én het zichzelf vergeven (1).
(14/09/2005)

(1) Ook de biecht, waar men zijn zonden eerlijk en concreet, nederig en berouwvol belijdt, kan bevrijdend en genezend werken.

Zie ook de volgende boodschappen.

‘... Laat allen naar Mij komen: de zondaars, de zwakken en de zieken én Ik zal hen genezen.

Want het sacrament van de biecht heeft een genezende werking.

Het verlicht hen en verlost hen van een zware last, die sommigen moeten dragen’ (05/12/2002).

‘Mijn Barmhartigheid is zo groot,

als ze met een berouwvol hart naar Mij toekomen.

Zielen kunnen genezen door het sacrament van de biecht. ...

*Mensen lopen met zware zonden en diepe wonden,
die moeten uitgesproken worden! ...*

Zoveel hangt af van een goede biecht!’ (27/01/2003).

INHOUD

Het onderscheid tussen boodschappen en inzichten	03
‘Bidt voor de zielen in het vagevuur’.	06
Wat betekent het in deze tijd offerziel zijn?	07
Als offerziel een verborgen leven leiden.	10
Nog goede raad voor offerzielen.	11
Hoe kunnen wij leren vasten?	13
Enkele bekoringen én hoe ertegen én eraan werken.	14
Hoe kunnen wij werken aan onze bekering?	18
Het grote mysterie van Uw Liefde, Uw lijden.	20
Om tot de eenvoud van hart te komen:	22
Heden is u een Redder geboren.	25
Wat is er geworden van onze Kerk?	27
Wie ben ik, dat de Heer naar mij toekomt?	29
(Mentaal) gehandicapte kinderen: God heeft hen gewild zoals zij zijn.	30
Kunnen wij iets speciaals doen in verband met abortus?	31
Inhoud.	34